

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce **V. T. H.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 A 102/2015 – 34, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze (dále „městský soud“) rozsudkem ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 A 102/2015 – 34, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2015, č. j. CPR-20529-7/ČJ-2015-930310-V242, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 22. 5. 2015, č. j. KRPA-276690-89/ČJ-2014-000022 v části výroku tak, že místo stanovení doby, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce dvou let, byla stanovena tato doba na šest měsíců. Ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“) a stanovena doba k vycestování do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností a současně s ní požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Návrh zdůvodnil až na výzvu Nejvyššího správního soudu, a to podáním ze dne 14. 4. 2016, v němž uvedl, jakou újmu by pro něj představovaly následky správního rozhodnutí. Poukázal na své osobní a rodinné vazby na území České republiky. Uvedl, že zde žije přibližně po dobu deseti let a žije zde i jeho manželka paní T. T. M., která zde má povolen trvalý pobyt. V případě nepřiznání odkladného účinku by stěžovatel musel opustit území České republiky, což s sebou nese i další náklady. V neposlední řadě stěžovatel akcentoval i potenciální narušení svého práva

na spravedlivý proces. Pokud by byl nucen opustit území České republiky, nemohl by se aktivně účastnit soudního řízení o přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přes výzvu Nejvyššího správního soudu nevyjádřila.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud připouští, že stěžovatelovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury zdejšího soudu totiž vyplývá, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (obdobně zdejší soud argumentoval například již v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění se navíc uplatní i závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, podle něhož *„[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“*

Naproti tomu nelze v projednávané věci z řízení před správním orgánem i soudem, jakož ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo představovat riziko vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvod pro uložení správního vyhoštění v dané věci (nelegální pobyt stěžovatele na území ČR v důsledku nevycestování po pravomocném rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání v době trvání opakovaně udělovaných výjezdních příkazů) jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci v kontextu všech skutečností se nejedná o hledisko významnější, než jaké představuje respekt k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces.

Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, v němž zdejší soud vyložil, že *„rozhodnutí o*

přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé“. Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.* Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu